

سخنرانی های همگانی پاپ فرانسوا

کلیسا تن مسیح است

خواهران و برادران گرامی، صبح به خیر!

امروز بر اصطلاح دیگری درنگ می‌کنم که شورای دوم واتیکان با آن به طبیعت کلیسا اشاره می‌کند: یعنی تن؛ شورا اعلام می‌کند که کلیسا تن مسیح است.

مایلم با متنی از اعمال رسولان که به خوبی آن را می‌شناسیم آغاز کنم: ایمان آوردن شائول که بعدها پولس نامیده شد؛ یعنی یکی از بزرگترین بشارت‌رسانان (اعم ۹: ۴-۵). شائول آزارنده مسیحیان است اما هنگامی که در راه دمشق سفر می‌کند، ناگاه نوری او را در بر می‌گیرد، او بر زمین می‌افتد و صدایی می‌شنود که می‌گوید: "شائول، شائول، چرا مرا آزار می‌رسانی؟" او می‌پرسد: "خداوندا تو کیستی؟" و صدا پاسخ می‌دهد: "من همان عیسی هستم که تو آزارش می‌رسانی" (اعم ۹: ۳-۵). تجربه پولس قدیس درباره اینکه یگانگی میان ما مسیحیان و مسیح واقعا چه اندازه است، با ما گفتگو می‌کند. هنگامی که عیسی به آسمان بالا رفت، ما را مانند یتیمان رها نکرد. بلکه با هدیه روح القدس، یگانگی ما با او استوارتر شد. شورای دوم واتیکان می‌گوید: "مسیح به شکلی رازآمیز با تبادل روحش، برادرانش را که از هر ملتی فراخوانده شده‌اند، به عنوان تن خود شکل می‌دهد."

تصویر تن، ما را یاری می‌کند تا این پیوند استوار کلیسا-مسیح را درک کنیم. تصویری که پولس رسول در نامه نخست خود به قرن‌تیان آن را گسترده است. (اول قرن ۱۲). پیش از هر چیز، تن ما را به یاد واقعیتی زنده می‌اندازد. کلیسا یک انجمن خیره فرهنگی یا سیاسی نیست، بلکه بدنی است زنده که در تاریخ گام برداشته، کار می‌کند. و این بدن، سری دارد، یعنی مسیح که راهنمایی‌اش کرده، پرورشش داده و پشتیبانی‌اش می‌کند. این نکته‌ای است که مایلم بر آن تأکید کنم: اگر سر از تن جدا شود؛ فرد زنده نمی‌ماند. در کلیسا هم همینطور است: ما باید همواره به طرزی ژرف با عیسی در ارتباط باشیم. اما نه تنها این: چنان که خون زندگی برای زیستن درون بدن جریان می‌یابد، ما نیز باید بگذاریم عیسی در ما کار کند، سخنش ما را راهنمایی کند، حضورش در آیین سپاسگزاری ما را بپرورد، به ما زندگی ببخشد و محبتش ما را به همسایه‌مان استوار کند. تا همیشه چنین باشد! تا همیشه و همیشه. برادران و خواهران گرامی بیایید در مسیح، یگانه بمانیم. بیایید به او اعتماد کنیم، بیایید زندگی‌مان را با راستای انجیل او هم‌راستا کنیم، بیایید با نیایش روزانه پرورده شویم، با شنیدن سخن خداوند، با شراکت در آیین‌ها.

و اینجا به دومین نمود کلیسا به عنوان تن مسیح می‌رسم. پولس قدیس می‌گوید درست مانند اعضای بدن انسان، اگرچه بسیار و گوناگون، یک بدن، ما نیز با یک روح در یک تن تعمید یافتیم (اول قرن ۱۲: ۱۲-۱۳). در نتیجه در کلیسا هم گوناگونی و رنگارنگی نقش‌ها و کارکردها هست؛ هیچ یکسانی بیمایه‌ای در کار نیست، بلکه سرشاری هدیه‌هایی است که روح القدس پخش می‌کند. هنوز اما مشارکت و یگانگی هست: هرکس با دیگری در پیوند است و گرد هم می‌آیند تا یک بدن زنده یکتا را که به طرزی ژرف به مسیح وابسته است، بسازند. به خوبی به یاد داشته باشیم: بخشی از کلیسا بودن یعنی یگانه بودن در مسیح و از او زندگی‌ایزدی را دریافت داشتن که سبب می‌شود ما در جایگاه مسیحیان زندگی کنیم؛ یعنی در یگانگی ماندن با پاپ و اسقفان که وسایل مشارکت و اتحاد‌اند؛ و همچنین یعنی پیروز شدن بر ذهنی-باوری و شاخه‌شاخه شدن، برای بهتر درک کردن یکدیگر، برای

همه‌ها رنگ کردن رنگارنگی و توانگری هر فرد، در یک کلام یعنی بیشتر محبت کردن خدا و مردم پیرامون مان، در خانواده، در ناحیه کلیسایی، در انجمن ها. تن و اندامهایش برای زنده ماندن باید یکپارچه بمانند! یگانگی همیشه برتر از کشمکش است! کشمکش ها اگر به درستی حل و فصل نشوند، بین ما فاصله انداخته ما را از خداوند جدا می کنند. کشمکش می تواند ما را یاری کند که رشد کنیم اما همچنین می تواند ما را از همدیگر جدا کند. بیایید راه چندشاخه شدن و جنگ میان خودمان را در پیش نگیریم. همه یگانه باشیم، در تفاوت هامن با هم یگانه باشیم، همیشه: راه عیسی این است. یگانگی از کشمکش برتر است. یگانگی فیضی است که برای آن باید از خداوند بخواهیم که ما را از وسوسه چندشاخگی و کشمکش، از خودخواهی و از بدگویی برهاند. بدگویی چقدر شرّ به بار می آورد، چه شرّی! هرگز درباره دیگران بدگویی نکنید، هرگز! کلیسا از چندشاخگی میان مسیحیان بسیار آسیب دیده است، از یکسونگری ها، سود جویی ها. چندشاخگی میان ما، اما همچنین چندشاخگی میان اجتماع ها: مسیحیان انجیلی، مسیحیان راست کیش، مسیحیان کاتولیک، چرا ما چندشاخه شدیم؟ ما باید تلاش کنیم تا یگانگی به دست آوریم. چیزی را برای شما می گویم: من امروز پیش از بیرون آمدن از خانه، ۴۰ دقیقه، یا کم و بیش حدود نیم ساعت را با یک شبان انجیلی گذراندم و ما با هم نیایش کردیم و یگانگی طلبیدیم. چرا که ما باید در جایگاه کاتولیک ها با هم نیایش کنیم و همچنین با دیگر مسیحیان دعا کنیم که خداوند هدیه یگانگی، اتحاد میان خودمان را به ما ببخشد. اما چگونه می توانیم با دیگر مسیحیان یگانگی داشته باشیم اگر میان خودمان یعنی کاتولیک ها آن را نداشته باشیم؟ یا در خانواده هامن؟ خانواده های بسیاری در ستیز اند و چندشاخه شده اند! یگانگی را بجوئید، یگانگی ای که کلیسا را می سازد. یگانگی از عیسی مسیح می آید. او روح القدس را به سوی ما می فرستد تا یگانگی بیافریند.

خواهران و برادران گرامی، بیایید از خدا چنین بخواهیم: خدایا ما را یاری کن تا اندام های تن کلیسا باشیم، بیش از همیشه یگانه با مسیح؛ ما را یاری کن تا سبب نشویم که تن کلیسا از کشمکش ها و چندشاخگی ما، از خودخواهی ما رنج ببرد. یاری مان کن تا به وسیله نیروی یکتای محبت، که روح القدس در دلها مان می ریزد، اندام های زنده به هم پیوسته باشیم (روم ۵ : ۵).

۱۹ ژوئن ۲۰۱۳

میدان سنت پیترو